

Szociális és Munkaügyi Minisztérium

1239-0/2009-SZMM

Előterjesztés

A Kormány részére,

**a magánszemély munkáltatónál, a közhasznú szervezetnél,
valamint a mezőgazdaságban történő alkalmi munkavállalásról**

Budapest, 2009. január

2008. évi törvény
a magánszemély munkáltatóknál, a közhasznú szervezeteknél,
valamint a mezőgazdaságban történő alkalmi munkavállalásról

A foglalkoztatással kapcsolatos adminisztráció egyszerűsítése, az átlátható és ellenőrizhető foglalkoztatási viszonyok elősegítése érdekében az Országgyűlés az alkalmi foglalkoztatással kapcsolatosan a következő törvényt alkotja:

Az alkalmi foglalkoztatás feltételei

1. §

(1) Alkalmi foglalkoztatás céljából munkaviszonyt létesíthet munkáltatóként

- a) a magánszemély munkáltató,
- b) a kiemelten közhasznú szervezetnek minősülő munkáltató, valamint
- c) a mezőgazdasági tevékenységet főtevékenységként végző munkáltató, ideértve a mezőgazdasági őstermelőt is.

(2) Alkalmi foglalkoztatás keretében foglalkoztatható

- a) az a természetes személy, aki munkaviszonyt létesíthet, kivéve
 - aa) az Mt. XI. fejezet szerinti munkaerő-kölcsönzésre létrejött munkaviszonyban foglalkoztatott személyt,
 - ab) azt a munkavállalót, akinek a munkáltatóval az Mt. általános szabályai szerint létesített munkaviszonya áll fenn, illetve
 - b) a Magyarországon működő szakiskolával, középiskolával, alapfokú művészetoktatási intézménnyel, felsőoktatási intézménnyel nappali tagozatos tanuló, illetve hallgatói jogviszonyban álló külföldi,
 - c) az a külföldi személy, aki a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 7. §-ának (2) bekezdése szerint engedély nélkül foglalkoztatható,
 - d) az a külföldi személy, aki magyar állampolgárral Magyarországon együtt élő házastárs, továbbá a magyar állampolgár olyan özvegye, aki az elhunyt házastárssal annak halála előtt legalább egy évig Magyarországon együtt élt,
 - e) a c)-d) pontok hatálya alá nem tartozó külföldi személy a 3. § (4) bekezdésében meghatározott munkavégzés keretében (a továbbiakban együtt: alkalmi munkavállaló).

2. §

(1) Magánszemély munkáltató kizárólag a maga és háztartásában vele együtt élő személyek, továbbá közeli hozzátartozói mindennapi életéhez szükséges feltételek biztosítására irányuló munkára (a továbbiakban: háztartási munka) létesíthet alkalmi munkaviszonyt.

(2) Kiemelten közhasznú szervezet munkáltató kizárólag

- a) munkavállalója helyettesítésére, vagy
 - b) meghatározott munkafeladat ellátására
- létesíthet alkalmi munkaviszonyt.

(3) Mezőgazdasági tevékenységet főtevékenységként végző munkáltató kizárólag

- a) e tevékenysége keretében és
- b) időnymunkára (a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény, a továbbiakban Mt. 117. § (1) bekezdés *j*) pont) létesíthet alkalmi munkaviszonyt.

3. §

(1) E törvény alkalmazásában alkalmi munkaviszonynak minősül, ha a munkáltató ugyanazzal a munkavállalóval – a magánszemély munkáltató kivételével – egy naptári éven belül legfeljebb kilencven naptári napig e törvény szabályainak alkalmazásával határozott időre szóló munkaviszonyt létesít.

(2) A munkavállaló – a magánszemély munkáltatóval létesített alkalmi munkaviszony kivételével – egy naptári évben több munkáltatónál összesen kettőszáz napot dolgozhat alkalmi munkaviszonyban.

(3) Ha a munkavállalót a naptári évben a magánszemély munkáltató mellett magánszemélynek nem minősülő munkáltató is foglalkoztatja alkalmi munkaviszony keretében, a nem magánszemély munkáltatónál történő foglalkoztatás időtartama nem haladhatja meg naptári évenként a kettőszáz napot.

(4) Az 1. § (1) bekezdés *e*) pontjában említett alkalmi munkavállaló a mezőgazdasági időnymunka keretében egy naptári évben legfeljebb hatvan napot dolgozhat alkalmi munkaviszonyban.

4. §

(1) Alkalmi munkaviszony esetén a felek szóban állapodnak meg a munkaviszony létesítéséről. A megállapodásnak legalább az alábbiakra kell kiterjednie:

- a) a munkaviszony alkalmi jellegére,
- b) a felek megnevezésére, személyi adataira, a munkavállaló társadalombiztosítási azonosító jelére (a továbbiakban: TAJ-szám),
- c) a munkanapok felsorolására (legfeljebb a tárgyév végéig),
- d) a munkakörre,
- e) a munkavégzés helyére,
- f) az alkalmi foglalkoztatás idejére járó személyi alpbér egy napra járó összegére, a kötelező legkisebb munkabérrre vonatkozó előírások figyelembevételével, továbbá
- g) amit e törvény előír.

(2) A munkaszerződés (1) bekezdésben szereplő adatait a munkáltató a 7. § (1) és (2) bekezdésében szabályozott bejelentésben szereplő űrlap kitöltésével bejelenti.

(3) A munkaszerződést legkésőbb a munka megkezdéséig – telefonos bejelentés esetén az elektronikus bejelentéssel egyidejűleg – meg kell kötni.

5. §

(1) Az alkalmi munkaviszonyra nem lehet alkalmazni az Mt. Második részét, 72. §-ának (4)-(7) bekezdését, az Mt. 76. §-ának (2) és (5)-(8) bekezdését, 76/A-76/C. §-át, 78. §-át, 78/A. §-ának (1) bekezdését, 79. §-ának (4) és (6)-(7) bekezdését, 80-81. §-át, 83-85. §-át, 86. §-ának *d*) pontját, 85/A-86/E. §-át, 87. §-a (1) bekezdésének *b*), *d*) és *e*) pontját, 87/A. §-át, 88. §-ának (2) bekezdését, 89-95. §-át, 96. §-ának (5)-(7) bekezdését, 96-99. §-át, 100. §-ának (1)-(4) valamint (7) bekezdését, 101. §-át, 103. §-ának (4) bekezdését, 105-106/B. §-át, 108-116. §-át, 117/A. §-ának (1) és (4) bekezdését, 117/B. §-ának (1) és (2)

bekezdését, 126-129. §-át, 137-140. §-át, 140/A. §-ának a) pontját, (2) bekezdését, 144. §-ának (6) bekezdését, 144/A. §-át, 147-148. §-át, 149. §-ának (2) bekezdését, 150. §-át, 156. §-át, öt egymást követő munkanapot meg nem haladó alkalmi munkaviszony esetén 160. §-át, 165/A. §-át, 173. §-ának (2) bekezdését, X. fejezetét, XI. és XII. fejezetét, 194-198. §-át, 199/A. §-át, Ötödik részét.

(2) Az 1. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazása esetén az Mt. 74. §-át azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlójának a magánszemély munkáltatót kell tekinteni.

6. §

Az egy napra létesített alkalmi munkaviszony esetén a munkaidő nem haladhatja meg az Mt. 117/B. §-ában megállapított teljes napi munkaidőt. Ha az alkalmi munkaviszony több napra jön létre, a napi munkaidő alapulvételével, az Mt. 119. § (3) bekezdésében foglalt korlátok figyelembevételével meg kell határozni munkanaponként a beosztott napi munkaidőt, és ezt a munkaszerződésben rögzíteni kell. Ennek hiányában napi munkaidőnek 8 órát kell tekinteni.

Az alkalmi foglalkoztatáshoz kapcsolódó foglalkoztatási bejelentési, nyilvántartási kötelezettségek

7. §

(1) A munkáltató az alkalmi foglalkoztatás megkezdését naponként, illetve több, egymást követő napot érintő foglalkoztatás esetén az első napon, a munkavégzés megkezdéséig köteles bejelenteni az állami adóhatóságnak.

(2) A bejelentést a közigazgatási eljárásban érvényesülő elektronikus ügyintézés szabályai szerint kell megtenni. Ettől eltérően a magánszemély munkáltató – választása szerint – a munkaviszony (1) bekezdés szerinti bejelentését telefonon is teljesítheti.

(3) Az elektronikus bejelentésnek tartalmaznia kell:

- a) a munkáltató ügyfélkapu kódját vagy elektronikus aláírását, adószámát,
- b) munkavállaló TAJ-számát és adóazonosító jelét,
- b) a munkabér napi összegét,
- c) a munkakört,
- d) a 6. § (1) bekezdése szerinti napi munkaidőt,
- e) ha több napra jön létre a munkaviszony, a munkanapok felsorolását.

(4) Ha a munkavégzés megkezdésének bejelentése telefonon történik, a munkavégzés megkezdésekor a magánszemély munkáltató

- a) a saját, valamint az alkalmi munkavállaló TAJ-számát,
- b) a saját adószámát,
- c) az alkalmi munkavállaló adóazonosító jelét

közi. A munkáltató a bejelentés naptári napjának végéig elektronikusan köteles a (3) bekezdésben szereplő többi adatot is bejelenteni.

8. §

(1) Az állami adóhatóság közreműködő hatóságként eljárva – az alkalmi foglalkoztatásnak nem minősülő foglalkoztatási jogviszonyokra vonatkozó adatokkal együtt – haladéktalanul elektronikusan továbbítja

a) a munkaügyi hatóság, valamint

b) az Országos Egészségbiztosítási Pénztár

részére az aznapi alkalmi foglalkoztatás bejelentésében szereplő adatokat. Az állami adóhatóság az adózással össze nem függő adatokat ezen túlmenően nem kezeli.

(2) A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 2. §-ában meghatározott munkaügyi ellenőrzést végző személy a munkaügyi hatóság által kezelt adatokról – az ellenőrzési tevékenysége keretében – hatósági hozzáférést biztosító kód alkalmazásával, elektronikusan kérhet tájékoztatást.

(3) A munkaügyi hatóság az (1) bekezdésben szereplő adatokat külön jogszabályban meghatározottak szerint havonta átadja az állami foglalkoztatási szerv részére.

(4) A foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter az (1) bekezdésben foglalt adatokat személyazonosításra alkalmatlan módon statisztikai felhasználás céljából az állami foglalkoztatási szerv számítógépes rendszerén keresztül ismerheti meg. Az adatokhoz történő hozzáférés feltételeit a számítógépes feldolgozásra kialakított belső eljárás, továbbá az állami foglalkoztatási szerv adatvédelmi szabályzata határozza meg.

Az alkalmi foglalkoztatáshoz kapcsolódó társadalombiztosítási rendelkezések

9. §

(1) A alkalmi munkaviszony alapján járó munkabér 25 %-át kell a munkáltatónak közteherként megfizetnie.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott befizetési kötelezettséget

a) a munkáltató a járulék- és adófizetés általános átutalási szabályai szerint a Magyar Államkincstárnál vezetett „APEH Alkalmi munkavállalók utáni kedvezményes járulékfizetések” beszédési számlára teljesíti, illetve

b) a magánszemély munkáltató az a) pontban foglaltak helyett – választása szerint – munkavállalónként külön postai befizetés útján is teljesítheti. Ez esetben fel kell tüntetnie a csekken a munkavállaló TAJ-számát.

(3) Ha az alkalmi foglalkoztatás több egymást követő napon történik, a befizetés legkésőbb a foglalkoztatás napját követő munkanap végéig teljesítendő.

(4) Az állami adóhatóság az (1) bekezdés alapján befizetett összegből

a) %-ot a Nyugdíjbiztosítási Alapnak,

b) ... %-ot a munkavállaló magánnyugdíj-pénztárának, valamint

c) ... %-ot az Egészségbiztosítási Alapnak

utal át.

10. §

(1) Az alkalmi munkavállaló szolgálati időre, valamint az egészségbiztosítási szolgáltatások közül baleseti egészségügyi szolgáltatásra és baleseti táppénzre jogosult.

Mentesül a munkavállaló a Tbj. 19. § (3) bekezdésében meghatározott egészségbiztosítási járulékfizetési kötelezettség alól.

(2) Az alkalmi munkaviszonyból származó bérjövédelmet nem kötelező bevallania annak a magánszemélynek, akinek ez a jövedelme kevesebb, mint a munkabér mindenkori legkisebb összegének (minimálbér) éves összege, és a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) alkalmazásában adóterhet nem viselő járandóságnak minősülő jövedelmén kívül más, Szjtv. szerinti adóbevallás alá eső adóköteles jövedelme nem volt.

Záró rendelkezések

11. §

(1) Ez a törvény 2009. június 1-jén lép hatályba.

(2) Felhatalmazást kap a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter, hogy rendelettel állapítsa meg az alkalmi foglalkoztatáshoz kapcsolódó foglalkoztatási bejelentés és nyilvántartás részletes eljárási szabályait.

(3) Felhatalmazást kap a pénzügyekért felelős miniszter, hogy rendelettel állapítsa meg a befizetett járulékok Magyar Posta, illetve állami adóhatóság általi átutalásának részletes szabályait.

(4) Felhatalmazást kap az állami pénzügyekért, valamint a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter, hogy együttes rendeletben állapítsa meg az alkalmi foglalkoztatás bejelentésében szereplő adatok kezelésére vonatkozó részletes szabályokat.

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatásról és az ahhoz kapcsolódó közterhek egyszerűsített befizetéséről szóló 1997. évi LXXIV. törvény, kivéve az 5. § (6)-(9) bekezdését és 7. §-át, amely 2009. augusztus 31-én veszti hatályát.

(6) Ahol törvény alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatást említ, azon alkalmi foglalkoztatást kell érteni.

12. §

A kiadott alkalmi munkavállalói könyvek alkalmi foglalkoztatás létesítésére e törvény hatálybalépéséig alkalmazhatók.

13. §

(1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 25. §-a (2) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Az (1) bekezdés d) pontjában előírt feltételek alkalmazásában a munkahely akkor megfelelő]

„e) az álláskereső foglalkoztatása – a külön törvényben meghatározott alkalmi munkavállalás kivételével – munkaviszonyban történik.”

(2) Az Flt. 28.§-a (1) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Meg kell szüntetni az álláskeresői járadék folyósítását, ha az álláskereső]

„d) kereső tevékenységet folytat, kivéve a (2) bekezdésben, valamint a 29.§(1) bekezdésének d) pontjában foglaltakat,”

(3) Az Flt. 28.§-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi(2) bekezdés számozása (3) bekezdésre változik:

„(2) Nem kell megszüntetni az álláskeresési járadék folyósítását, ha az álláskereső az álláskeresési járadék folyósításának második szakaszában a külön törvényben meghatározott alkalmi munkavállalás keretében folytat kereső tevékenységet, feltéve, hogy az erre vonatkozó bejelentési kötelezettségének (36. §(1) bekezdés) eleget tett.”

(4) Az Flt. 29.§-a (1) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1)Szüneteltetni kell az álláskeresési járadék folyósítását, ha az álláskereső]

„d) rövid időtartamú, legfeljebb kilencven napig tartó kereső tevékenységet folytat, kivéve a (2) bekezdésben, valamint a 29.§(1) bekezdésének d) pontjában foglaltakat,”

(5)Az Flt. 29.§-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (2)-(3) bekezdés számozása (3)-(4) bekezdésre változik:

„(2) Nem kell szüneteltetni az álláskeresési járadék folyósítását, ha az álláskereső az álláskeresési járadék folyósításának második szakaszában a külön törvényben meghatározott alkalmi munkavállalás keretében folytat kereső tevékenységet, feltéve, hogy az erre vonatkozó bejelentési kötelezettségének (36. § (1) bekezdés) eleget tett.”

(6) Az Flt. 30. §-a (8) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A (7) bekezdésben foglaltakon kívül az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott esetben meg kell szüntetni az álláskeresési segély folyósítását, ha az álláskereső kereső tevékenységet folytat, kivéve a külön törvényben meghatározott alkalmi munkavállalás keretében folytatott kereső tevékenységet.”

(7)Az Flt. 30. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9)Szüneteltetni kell az álláskeresési segély folyósítását a 29.§(1) bekezdésének a)-c) és e) pontjában meghatározott esetben, valamint ha az álláskereső – a külön törvényben meghatározott alkalmi munkavállalás kivételével- rövid időtartamú kereső tevékenységet folytat.”

(8) Az Flt. 30. §-a (10) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1)Az (1) bekezdés c) pontja alapján megállapított álláskeresési segély folyósítását a (8) bekezdésben foglaltakon kívül szüneteltetni kell]

„a) – a külön törvényben meghatározott alkalmi munkavállalás kivételével – a kereső tevékenység időtartamára, függetlenül az időtartam mértékétől,”

(9) Az Flt. 44. §-a (2) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Az (1) bekezdés d) pontjában előírt feltételek alkalmazásában a munkahely akkor megfelelő]

„e) az álláskereső foglalkoztatása – a külön törvényben meghatározott alkalmi munkavállalás kivételével – munkaviszonyban történik.”

(10) Az Flt .44. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az álláskereső részére – a külön törvényben meghatározott alkalmi munkavállalás kivételével – a (2) bekezdésben foglalt feltételeknek megfelelő, rövid időtartamú munkalehetőség is felajánlható.”

(11) Az Ft. 46/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vállalkozói járadék folyósításának megszüntetésére a 28. §-ban foglaltakat, szüneteltetésére a 29. §-ban foglaltakat megfelelően alkalmazni kell azzal, hogy a 28. § (2) bekezdésében, valamint a 29. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezést a vállalkozói járadék folyósításának második felében kell alkalmazni.”

14. §

(1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény [Art.] 16. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A munkáltató és a kifizető (ideértve a kiegészítő tevékenységet folytatóknak nem minősülő, a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint a szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény – a továbbiakban: Tbj. – 4. § b) pontja szerinti egyéni vállalkozót és a biztosított mezőgazdasági östermelőt és a Tbj. 56/A. §-a szerinti személyt saját biztosítási jogviszonya tekintetében is) – adóazonosító számának, nevének, elnevezésének, székhelyének, telephelyének, lakóhelyének, továbbá jogelődje nevének és adószámának közlésével – az illetékes elsőfokú állami adóhatóságnak elektronikus úton vagy az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelenti az általa foglalkoztatott biztosított személyi adatait (neve, születési neve, anyja születési neve, születési helye és ideje), állampolgárságát, adóazonosító jelét, a biztosítási jogviszonyának kezdetét, kódját, megszűnését, a biztosítás szünetelésének időtartamát, a heti munkaidejét, a FEOR-számát, magán-nyugdíjpénztári tagság esetén feltünteti a pénztár nevét, azonosítóját. A társadalombiztosítási kifizetőhellyel rendelkező munkáltató, kifizető bejelentése kiterjed a biztosítás megszűnését követően folyósított táppénzre, terhességi-gyermekágyi segélyre, a gyermekgondozási segélyre és a gyermekgondozási díjra is. A bejelentést

a) a biztosítás kezdetére vonatkozóan a biztosítási jogviszony első napját megelőzően, de legkésőbb a biztosítási jogviszony első napján a foglalkoztatás megkezdése előtt, álláskereső támogatás esetén a támogatást megállapító határozat jogerőre emelkedését követő 10 napon belül, illetőleg ha a biztosítás elbírálására utólag kerül sor, legkésőbb a biztosítási kötelezettség megállapítását követő napon,

b) a jogviszony megszűnését, a szünetelés kezdetét és befejezését, a biztosítás megszűnését követően folyósított ellátás kezdő és befejező időpontját közvetlenül követő 8 napon belül

kell teljesíteni.

c) amennyiben a foglalkoztató személyében jogutódlás következik be, a jogutód munkáltató, kifizető köteles a jogutódlással érintett, a Tbj. 5. § (1) bekezdése a)-c), f)-g) pontjai, valamint (2) bekezdése szerinti biztosított személyre vonatkozóan teljesíteni. A bejelentésben fel kell tüntetni a jogelőd nevét, elnevezését és adószámát, a jogutódlás tényét és napját, továbbá a jogutód nevét, elnevezését, adószámát, és a jogutód megalakulása napját is. A bejelentendő adatok körére az e bekezdésben, a bejelentési határidőkre az a) és b) pontokban foglaltak az irányadók.”

(2) Az Art. 31. § (2) bekezdés 27. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A munkáltató, a kifizető (ideértve az egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemély munkáltatót is), illetőleg az 52. § (4) bekezdésének l), p), r), s) és t) pontjaiban meghatározottak a rájuk vonatkozó bevallási gyakoriságtól függetlenül, havonként, a tárgyhót követő hó 12-éig elektronikus úton bevallást tesznek az adó- és/vagy társadalombiztosítási kötelezettséget eredményező, magánszemélyeknek teljesített

kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő valamennyi adóról - kivéve a kamatjövedelem adóról -, járulékról és az alábbi adatokról:]

„27. az e bekezdés szerint havi adó- és járulékevallás benyújtására kötelezett munkáltató, ha a tárgyhóban alkalmi foglalkoztatás keretében munkavállalót foglalkoztat, e foglalkoztatási jogviszonnal összefüggésben feltünteti az alkalmi munkavállaló adott hónapban történt alkalmi foglalkoztatása napjára (napjaira) jutó, az alkalmi foglalkoztatáshoz kapcsolódóan őt megillető járulékkedvezmény levonását követően maradó járulékkötelezettsége összegét, és a foglalkoztatás napját (napjait).”

Indokolás
az alkalmi foglalkoztatásról szóló törvényhez

Általános indokolás

A Javaslat célja az alkalmi foglalkoztatás tekintetében olyan szabályozás kialakítása, amely az eddigieknél jobban kapcsolódik a munkaerő-piac működéséhez és a technológiai lehetőségekhez, egyszerűbb és olcsóbb foglalkoztatást tesz lehetővé, továbbá az alkalmi foglalkoztatás fehéritését, jobb ellenőrizhetőségét szolgálja.

Részletes indokolás

Az 1-2. §-hoz

A Javaslat meghatározza a törvény tárgyi és személyi hatályát, az alkalmi foglalkoztatást három munkáltatói csoport számára lehetővé téve: alkalmi foglalkoztatásra három munkáltatói körben, a magánszemély munkáltatóknál (kizárólag a háztartási szükségletek kielégítése érdekében), a közhasznú társaságoknál (helyettesítés illetve meghatározott feladat ellátása érdekében), illetve a főtevékenységként mezőgazdasággal foglalkozó munkáltatóknál (az ideny munka keretében) kerülhet sor.

A 3. §-hoz

Az alkalmi foglalkoztatás alkalmi jellege elsősorban nem időtartamában, hanem alkalmi felmerülésében jelenik meg. Az alkalmi foglalkoztatás időkorlátait ezért a korábbi szabályoknál rugalmasabban állapítja meg a Javaslat. Magánszemély háztartásában végzett munka esetén korlátozás nincs, a másik két munkáltatónál évi 200, illetve azonos felek között 90 nap a maximális alkalmi munkavégzés időtartama.

A 4-6. §-hoz

Az AM-könyv eltörlésével a Javaslat alkalmi jogviszony létesítésére korszerűsített adminisztráció mellett ad lehetőséget. A munkaszerződést a felek szóban kötik meg, majd a főbb tartalmi elemeire is kiterjedően teljesíti bejelentési kötelezettségét a munkáltató. Ezáltal a szóban megkötött szerződés tartalmi elemei a munkaügyi ellenőrzés, az adóellenőrzés, valamint a társadalombiztosítás számára rekonstruálhatók. Ha a bejelentés telefonon történik, a szerződést az Mt. általános szabályai alkalmazásával, írásban kell megkötni.

A Javaslat a meghatározza a munkaviszony általános szabályai közül azokat, amelyeket nem lehet alkalmazni az alkalmi foglalkoztatásra. Sajátos szabályokat tartalmaz a munkaidő, a munkabér, a pihenőidő meghatározására annak érdekében, hogy hosszabb idejű alkalmi foglalkoztatás esetén se lehessen a munkavállalót a törvényes munkaidőnél többre, illetve a minimálbérnél alacsonyabb munkabérrel foglalkoztatni.

A 7-8. §-hoz

Az alkalmi foglalkoztatás új szabályai a bejelentési kötelezettségek teljesítését is korszerűbb, elektronikus úton teszik kötelezővé. Ez megteremti annak a feltételét is, hogy az alkalmi foglalkoztatás naprakészen nyomon követhető legyen, ami mind a munkaügyi, mind az adó- és járulékelőrzés elősegítésével a gazdaság kifehéritése irányába hat.

Az elektronikus bejelentés az általános elektronikus ügyintézés közigazgatási eljárási szabályaira épül, tehát erre a munkáltatónak ügyfélkapu kódja vagy elektronikus aláírása felhasználásával nyílik lehetősége. Ügyfélkapu kóddal a magánszemély munkáltatónak is rendelkeznie kell, esetében azonban a bejelentés telefonon is történhet. Az előzetes bejelentés nem pótolja a jogviszony meghatározott jellemzőit tartalmazó, részletes

elektronikus bejelentést. Ezt legkésőbb a munkavégzés napján teljesítenie kell a munkáltatónak.

A bejelentési kötelezettségek elmulasztása az általános szabályok szerint szankcionálható.

A Javaslat megteremti az ellenőrzésekhez, illetve a statisztikai adatfelhasználáshoz szükséges adatkezelési felhatalmazásokat, illetve szabályozza a hatóságok közötti adattovábbítás rendjét.

A 9-10. §-hoz

A külön jogszabály meghatározza azt a százalékos köztehermértéket, amelyeket a bruttó munkabér százalékában kell megállapítani és befizetni.

A befizetésre az általános szabályok szerint van mód, ám ettől eltérően azt a magánszemély munkáltató nem csak banki átutalással, hanem csekken is teljesítheti. A Javaslat meghatározza ehhez kapcsolódóan a befizetett összegek átutalásának, rendeltetési helyére jutásának rendjét.

A 2007. április 1-jétől bevezetett szabályokkal azonosan, az alkalmi munkavállaló továbbra sem jogosult teljes körű egészségbiztosításra, csak baleseti egészségügyi szolgáltatásra és baleseti táppénzre.

A munkavállaló személyi jövedelemadózáására vonatkozó eltérő szabályokat a korábbival azonosan szabályozza a Javaslat.

A 11-12. §-hoz

A Javaslat elegendő felkészülési időt kíván biztosítani a törvény hatályba lépésére. Meghatározza a végrehajtási felhatalmazásokat és az AM-könyv "kivezetésével" kapcsolatos átmeneti szabályokat is.

A 13. §-hoz

A fentiek mellett a tervezet – a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény [Ft.] módosításával – tartalmaz egy, az álláskeresői járadék folyósításához kapcsolódó további kedvezményt is. Ennek lényege, hogy az álláskeresői járadék és a vállalkozói járadék folyósításának második szakaszában, továbbá az álláskeresői segély folyósítása alatt az álláskereső alkalmi munkavállalása nem eredményezi a járadék folyósításának felfüggesztését, illetve megszüntetését. E lépés célja, hogy a munkaerőpiacra történő visszatérést elősegítse, és az álláskeresői járadék melletti fekete munkavégzést visszaszorítsa. Ezt az indokolja, hogy mivel a járadék és a segély összege nem jelentős, a munkát találó személyek megélhetését e juttatások elvonása ne nehezítse el.

A 14. §-hoz

Az adózás rendjéről szóló törvény módosítása a munkáltatót terhelő bejelentési és bevallási kötelezettségek tekintetében teremti meg az alkalmi foglalkoztatás szabályaival az összhangot.